

Το όνομα μου είναι.....ΑΔΕΣ ΠΟΤΟ!!

Μπορώ να δίνω η
οικογένεια σου;

Λίγα λόγια για το παραμύθι μας...

Το συνεργατικό παραμύθι « Το όνομά μου είναι Αδέσποτο...!! Μπορώ να γίνω η οικογένειά σου;», αποτελεί το συλλογικό δημιούργημα των μαθητών και των εκπαιδευτικών του νηπιαγωγείου Γουρνών και του νηπιαγωγείου Σεισίου, οι οποίοι συνεργάστηκαν στα πλαίσια του εθνικού έργου eTwinning «Το παράπονο των ζώων».

Το έργο απευθύνεται σε μαθητές νηπιαγωγείου, ηλικίας 4- 6 ετών και εντάσσεται στα πλαίσια των εργαστηρίων δεξιοτήτων, στη θεματική Ενότητα Φροντίζω το Περιβάλλον. Στόχος μας ήταν η υιοθέτηση στάσεων και αξιών που συνάδουν με την οικολογική συνείδηση και την προστασία των ζώων.

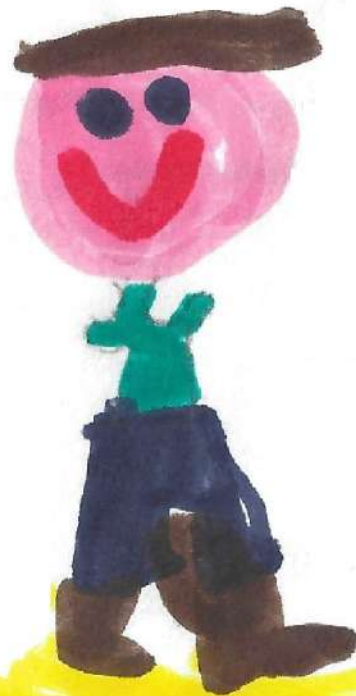
Το παρόν παραμύθι δημιουργήθηκε ως αποτέλεσμα του 2ου δώρου εργαστηρίου (πραγματοποιήθηκαν συνολικά 6 δώρα εργαστήρια), στο οποίο τα παιδιά ήρθαν σε επαφή με το πρόβλημα της εγκατάλειψης των ζώων και ανακάλυψαν τις υποχρεώσεις που έχει ο κηδεμόνας ενός ζώου.

Το παραμύθι είναι αποτέλεσμα συνεργασίας μεταξύ των τμημάτων των δυο νηπιαγωγείων. Κάθε τμήμα που συμμετείχε στη δράση, ανέλαβε να αναπτύξει και να εικονογραφήσει ένα μέρος της πλοκής του παραμυθιού.

Ελπίζουμε διαβάζοντάς το, να αισθανθείτε την ίδια χαρά και την ίδια περηφάνια που διακατείχε του μαθητές μας κατά τη διάρκεια του έργου.

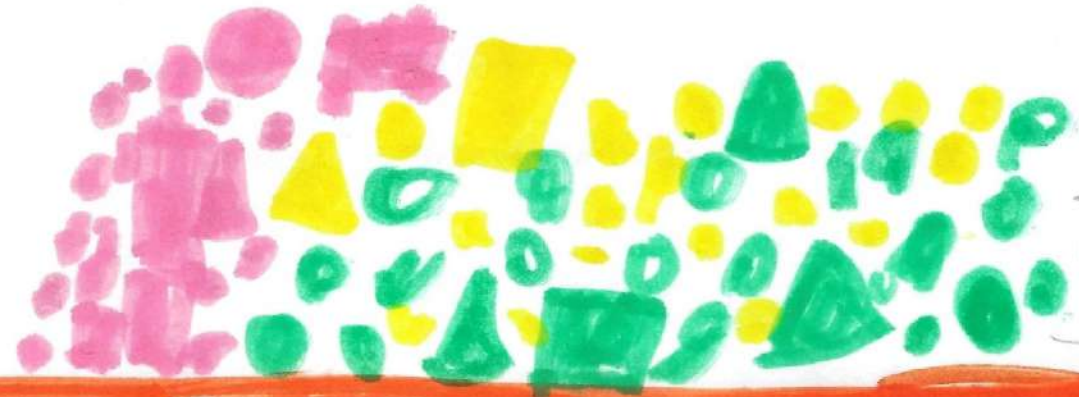

Ήταν εφάβροτο πρωί, όταν
ο Γιάννης και η Αθάπη
έκαναν βόλτα στην
Πορφύρα.

ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ ΑΥΤΗ
 ΕΙΧΑΝ ΡΙΞΕΙ ΠΟΛΛΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ
 ΚΑΙ ΜΥΡΤΕΣ ΠΟΛΥ ΞΟΧΗΛΑ
 ΑΠΟ ΗΕΚΑΡΙΑ.

Έ'νεο σ'ωρό στο σκουπίδια
είσαι ένα σκυλάκι
να ψάχνει για
τροφή

Ήταν ένα χαριτωμένο καφέ-ασπρό
σκυλάκι, που κούτσαινε λυγάκι. Τα
παιδιά πήγαν κοντά στο σκυλάκι
και παρατήρησαν τι ακριβώς
είχε το ποδαράκι του.

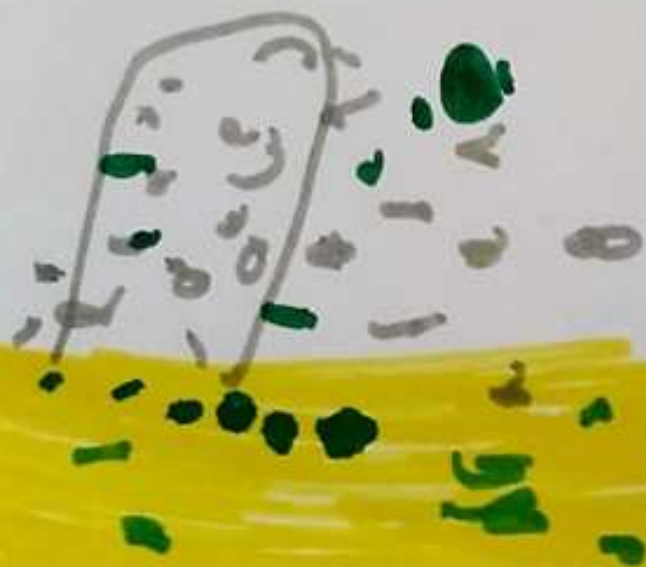

Ενα κομμάτι βρασμένο αυγό,
από τα βουνά, είχε κρυφτεί
στην πατούσα του.

Οχι! Το καημένο! Ξίπε ο Γιάννης
Τρέχει αίμα από το ποδαράκι
του, πρέπει να ποιάει πολύ!

Ο Γιάννης και η Αχάη ήθελαν να το
βοηθήσουν, μαζί με τον μπαμπά
τους πήγαν στο κτηνίατρο
με το αυτοκίνητο

ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

Ο γιατρός το
βρόνχιε. καθαρί
σε την πληγή, εβ-
δωσε το δισκίο
και έβαλε
μια δόξα
στο πόδι του.
Είπε στα παιδιά
ότι με βρόνχιδα
και αβίαση θα
δίνει καλά.

Τα παιδιά πήραν το
σκυλάκι στο σπίτι
τους για να του
δώσουν δάλα να
φάει.

Ήθελαν πολύ να
μείνελ μαζί τους
Όμως θα
συμπυονούσαν
οι δονεις τους;

ΟΙ ΞΟΝΕΙΣ ΤΟ
ΉΘΕΛΑΝ ΠΟΥ
ΤΟ ΣΚΥΛΑΚΙ
ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ
ΕΙΧΕ ΠΕΘΑΝΕΙ

ΠΡΩΤΑ ΖΗΣ

ΒΡΗΚΑΝ

ΕΝΑ ΘΥΝΟΜΑ

ΤΟ ΟΝΟΜΑΣΑΝ

ΛΟΥΝΑ.

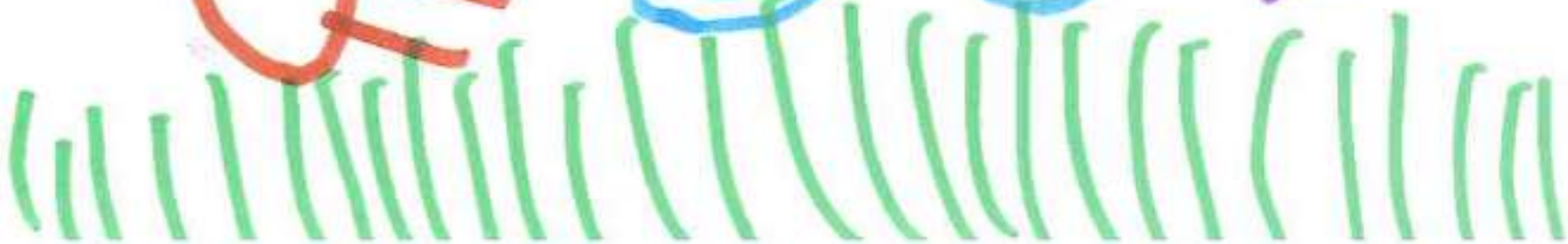
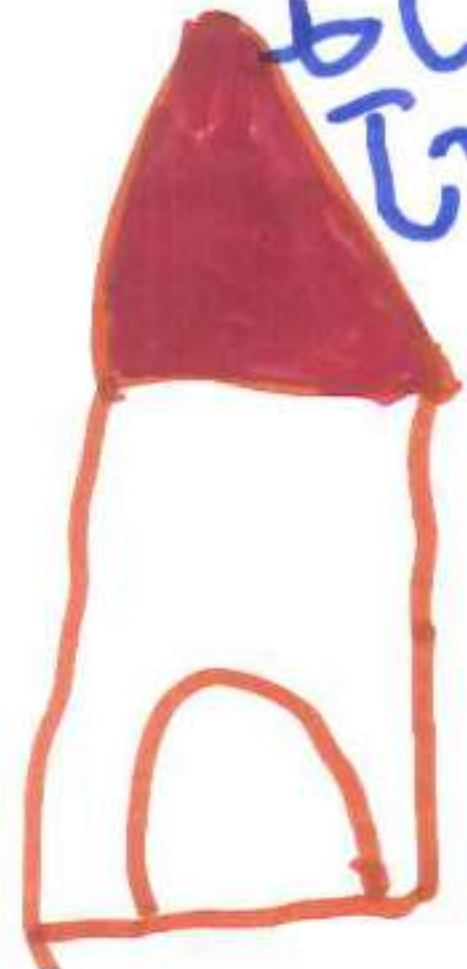
μετά την σατοράσαν

κοιόλο, ζουρί, σπύρι

παλχυσία κάλυμτο θακία

βλάνερο και δική

της ερροση.

ΚΤΗΝΙΑΤΡΕΙΟ

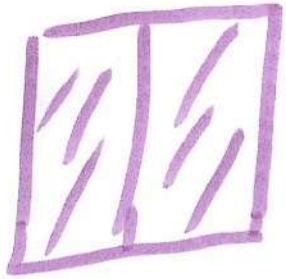
Το πήσαν ξανά
στον κτηνίατρο,
του έβαλαν τσιπάκι
και έκαναν όλα
τα υμβόλια. Τώρα
ήταν δική τους!

← ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ

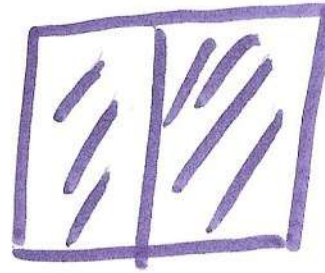
Λούνα όμως έπρεπε

έκανε ποτήρι

να εκπαιρευτεί

ζαβολές

Έτσι αποφάσισαν
να επανοκεφαλύν
μια σχολή
εκπαιδευτών
σκύλων.

ΣΧΟΛΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ

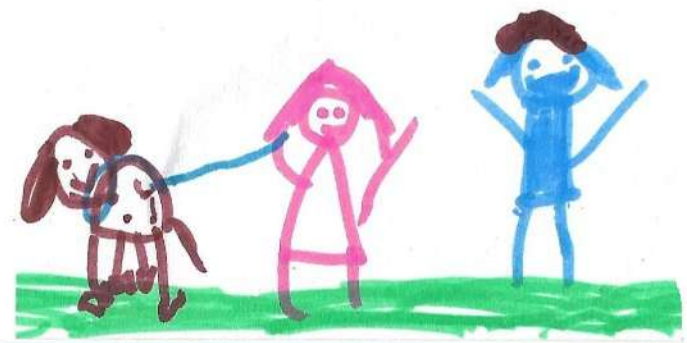

Η κυρία Ζωή η εκπαλδοστρωμένη της εμάθε
.....

να υπακούει σε εντολές
όπως ΚΑΘΗΣΕ, ΕΛΑ.

να φοράει το λουράκι της
όταν την πηγαίνουν βόλτα.

να τρώει μόνο από
το δίσκο της φαγητό.

να κοιμάται στο
κρεβάτι της

Η Λούνα πηγαί το 5^ο Ημέρας της οικογένειας.

Όλου μαζί για να το περπατήσουν
αποφάσισαν να κάνουν βόλτα
σε μια παραλία.

